

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ προειδοποιεί ΗΠΑ - ΝΑΤΟ

ΔΗΜ. ΛΟΓΟΣ

7 ΟΚΤ. 1986

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ

ΜΠΑΝΑΝΙΑ

Στη Σοσιαλιστική Διεθνή το ΠΑΣΟΚ

«Δεν είμαστε «Μπανανία». Θα κάνουν μεγάλο λάθος οι σύμμαχοι αν μας θεωρούν έτσι».

Αυτό το μήνυμα - προειδοποίηση έστειλε ο πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου προς τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ χθες καταγγέλλοντας συνάμα το Πεντάγωνο και την Ατλαντική Συμμαχία, ότι με την απαράδεκτη συμπεριφορά έναντι της Ελλάδας στην άσκηση «DISPLAY DETERMINATION» παραβιάζουν τη διεθνή έννομη τάξη!

Ο πρωθυπουργός αναφερόμενος στην προκλητική απαίτηση των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ να παίρνουμε την άδειά τους για τις πτήσεις των αεροσκαφών μας κατά τη διάρκεια της άσκησης, είπε αυτή τη φορά δεν παραβιάζουν αυτά που παραβιάζαν παλιά, δηλαδή τον εθνικό εναέριο χώρο ή το FIR Αθηνών, αλλά πραγματικά καταλαμβάνουν τους αεροδιαδρόμους χωρίς να μας πληροφορούν και ζητούν από μας να παίρνουμε το «οκέυ» από το αμερικάνικο αεροπλανοφόρο για δικές μας πτήσεις! Κάτι που είναι και διεθνώς παράνομο.

● Συνέχεια στη σελ. 22

Ο Ανδρέας Παπανδρέου μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ με την ευκαιρία της έναρξης της Β' Συνόδου της Βουλής, απηύθυνε αυτό το μήνυμα προς ΗΠΑ και ΝΑΤΟ τονίζοντας ότι αυτή η κυβέρνηση που αγωνίζεται για να στεριώσει και να αναπτύξει την εθνική ανεξαρτησία δεν μπορεί να προωθεί βελτίωση των σχέσεων (με τις ΗΠΑ) όταν παραβιάζεται κατά αυτό τον τρόπο η εθνική κυριαρχία της Ελλάδας στο δικό της χώρο.

Είπαμε, διευκρίνισε, να βελτιώσουμε τις σχέσεις μας. Εμείς δεν έχουμε λόγο να τα βάλουμε με υπερδύναμη. Αλλά δεν είμαστε «Μπανανία».

Η ομιλία του Πρωθυπουργού και προέδρου του ΠΑΣΟΚ στους βουλευτές του Κινήματος είχε τους εξής βασικούς άξονες:

■ Για την τραγωδία της Καλαμάτας επισήμανε την άμεση κινητοποίηση της κρατικής μηχανής, την οποία χαρακτήρισε άλλο

■ Εξήρε το ήθος και την εργατικότητα της Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ κατά την Πρώτη Σύνοδο.

■ Χαρακτήρισε τη Β' Σύνοδο που αρχίζει σαν την πιο κρίσιμη για το μέλλον των θεσμών, των νέων θεσμών και την καλύτερη λειτουργία των υπαρχόντων.

■ Για την πορεία της οικονομίας ο πρωθυπουργός επανέλαβε ότι το 1987 θα είναι δύσκολο έτος, αλλά παρουσιάζει μια ευνοϊκότερη εικόνα από το 1986 και εξέφρασε την αισιοδοξία ότι από και και πέρα όλα θα πάνε καλά, ενώ εξέφρασε την ικανοποίησή του για την πορεία των μέτρων σταθεροποίησης.

■ Για την εξωτερική πολιτική αφού αναφέρθηκε στις αμερικανονατοϊκές προκλήσεις, είπε ότι θα κάνει πρόταση στην Κ.Ε. του κινήματος αλλά και στην Κ.Ο. να μετάσχει το ΠΑΣΟΚ στη Σοσιαλιστική Διεθνή, διότι όπως τόνισε οι θέσεις των σοσιαλιστικών κομμάτων της Ευρώπης διαμορφώνονται έτσι ώστε να πλησιάζουν τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ.

Και ανέφερε σαν παράδειγμα τις θέσεις του υπό τον κ. Κίνο Εργατικού Κόμματος της Αγγλίας κα της SPD.

Τέλος για τις δημοτικές εκλογές επανέλαβε τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, ότι δεν τις κομματικοποιεί, αλλά τις θεωρεί εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και εξέφρασε την αισιοδοξία ότι θα νικήσουν οι δυνάμεις εκείνες που στηρίζουν το θεσμό.

Το πλήρες κείμενο της ομιλίας του πρωθυπουργού έχει ως εξής:

Θα ήθελα να ξεκινήσω με την έκφραση μεγάλης ικανοποίησης την οποία όλοι μας - νομίζω - αισθανόμαστε για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε η τραγωδία της Καλαμάτας. Όπως είπα όταν ήμουν εκεί, δεν έχουμε σεισμοπαθείς, όλη περιοχή ή περί την Καλαμάτα είναι θύμα των δύο σεισμών. Νομίζω ότι ποτέ στην ελληνική ιστορία δεν υπήρξε τόσο άμεση και τόσο πλήρης αντιμετώπιση των προβλημάτων των κατοίκων. Και σ' αυτό, μπορούμε να συγκριθούμε εύκολα με όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ήταν ένας άθλος. Πολλοί δούλεψαν γι' αυτό. Δεν πρόκειται ν' ανα-

φερθώ σε πρόσωπα, αλλά γνωρίζετε πόσο κατέβηκαν και δούλεψαν για να φτιαχτεί κάτι το υποδειγματικό. Και το μήνυμα ότι όλοι θα έχουν στέγη μέχρι το τέλος του '86, πραγματικά, ήταν ένα πολύ θαρραλέο μήνυμα και πρέπει τώρα που το είπαμε, να το βγάλουμε πέρα. Να υπάρξει στέγη για όλους. Μόνον αν επισκεφθείτε την Καλαμάτα μπορείτε να συλλάβετε και το μέγεθος της καταστροφής, μα και το μέγεθος της κρατικής ετοιμότητας, της κρατικής συμβολής.

Μικροκομματικά σκεπτόμενοι, δυστυχώς, άλλοι, είπαν ότι θάπρεπε ν' αναβληθούν οι δημοτικές εκλογές για λόγους σαφώς ευνόητους. Αγίθηθα, ακριβώς όταν χειμάζεται ένας πληθυσμός, όταν αντιμετωπίζει τη σκληρή τύχη που του έλαχε εκείνος ο ευαίσθητοποιημένος λαός είναι σε θέση να κρίνει πιο αποφασιστικά, ποιος πιστεύει και ποιος υπηρετεί την ιδέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα γενικά πλαίσια της αποκέντρωσης. Γι' αυτό τα θερμά μου συγχαρητήρια σε όλους. Όσοι συμμετέσχαν σ' αυτή τη διαδικασία λόγω βεβαιώς και αρμοδιότητας. Αλλά και πέραν από αυτό, έγιναν πολλές επισκέψεις από δι-

κούς μας για να ζήσουν από κοντά, για να προσφέρουν ό,τι μπορούν.

Όπως είναι φυσικό, το υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ήταν το κεντρικό σημείο στην πρώτη φάση. Λογικό είναι. Στη δεύτερη φάση, φυσικά, το ΥΠΕΧΩΔΕ να παίξει τον πιο κρίσιμο ρόλο. Αλλά, δεν είναι μόνον τα δύο αυτά υπουργεία. Έχουμε το υπουργείο Παιδείας, κλπ. Συγχαρητήρια, λοιπόν, για όλους σας, για όλους μας. Είναι απόδειξη, ότι όταν λέμε ότι δεν κατορθώσαμε ν' αλλάξουμε τη διοίκηση στο μέτρο που θα έπρεπε ν' αλλάξει, ότι υπερβάλλουμε. Το λέμε από υπερβόλωνα ζήλο. Έχουμε σαφώς βελτιώσει την κατάσταση, γιατί αυτό δεν θα ήταν δυνατό να γίνει το 1981.

Προχωρώ να συμπεριλάβω στους ασθενείς της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Δημήτρη Σαουντζή, ο οποίος σήμερα φεύγει ή έφυγε για τις Ηνωμένες Πολιτείες, διότι δεν είναι εντελώς σε θέση, λόγω ελλείψεως τεχνικών μέσων, να διαγνώσουν ένα πρόβλημα το οποίο έχει. Του ευχόμεστε γρήγορη ανάρρωση και επιστροφή στην πατρίδα.

ματεις του Προεδρικού Κοινοβουλευτικής Ομάδας... λησε για το έργο της τετραετίας, δηλαδή, της πρώτης περιόδου αυτής της περιόδου. Είπα κι εγώ να τονίσω και το πέντε - δεν είναι λόγια του αέρα - πράγματι, η Κοινοβουλευτική Ομάδα, σαν σύνολο, επέδειξε όχι μόνον ήθος, εργατικότητα - και όταν λέμε εργατικότητα, ξέρουμε τι ώρες κλείνει αυτή η Βουλή και πόσο δύσκολο είναι το έργο του να είσαι και στη Βουλή και στην περιφέρειά σου - την ωριμότητα και την αποδοτικότητα των βουλευτών μας, μέσα στην αίθουσα της Βουλής, στους ΚΤΕ και επίσης, να πολλούς από μας, η αποτελεσματική συμμετοχή στις δραστηριότητες του Κινήματός μας.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ

Βλέποντας προς το μέλλον, όχι το απώτερο, αλλά το μέλλον αυτής της δεύτερης Συνόδου, της τετάρτης περιόδου, πραγματικά, νομίζω ότι είναι, ίσως, η πιο κρίσιμη Σύνοδος για το μέλλον και του Κινήματός μας, αλλά επιτρέψτε μου να πω και των θεσμών.

Όταν μιλάω για θεσμούς, μιλάω τόσο για την δημιουργία νέων θεσμών, όσο και για την καλύτερη λειτουργία των υπαρχόντων. Είναι δύο ξεχωριστά πράγματα που συνδέονται βεβαίως. Την περασμένη τετραετία, πραγματικά, μεταβλήθηκαν - θα έλεγα - σε ένα σύγχρονο κράτος Πρόνοιας, δηλαδή, κάναμε μια δικαιότερη κατανομή του εθνικού μας εισοδήματος, όπως στους συνταξιούχους, τον αγρικό κόσμο, τους μικρομεσαίους.

Παλαίψαμε να φέρουμε κάποια γενύση δικαιοσύνης της Πολιτείας απέναντι στους Έλληνες εργαζόμενους, τους Έλληνες γενικότερα. Και πρέπει να πω ότι δεν έχω κανένα αισθήμα αποτυχίας ή ενόχης από το έργο το οποίο επιτελέσαμε την προηγούμενη τετραετία. Ασφαλώς, με περισσότερη πείρα θα μπορούσαμε ίσως, να αποφύγαμε μερικές κακοτοπιές. Ανθρώπινο είναι. Τώρα είμαστε, πράγματι, ώριμοι. Το πιστεύω.

Και αν η έμφαση στην πρώτη τετραετία ήταν κατά κύριο λόγο η κοινωνική δικαιοσύνη, κατά κύριο λόγο η δεύτερη αυτή Σύνοδος θα πρέπει να αποδώσει σε τρεις δύσκολους τομείς.

Ο πρώτος είναι η βελτίωση της λειτουργίας των νέων θεσμών. Έχουμε νέους θεσμούς και σε ποιοτικό - νομίζω - μέτρο. Ασφαλώς, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η διαδικασία της αποκέντρωσης, ο δημοκρατικός προγραμματισμός, όλη αυτή η ενότητα, πρέπει να είναι στις υψηλότερες προτεραιότητες της κυβέρνησης και του Κινήματός στο σύνολό του.

Ενας δεύτερος τομέας, είναι αυτός που ονομάζουμε κοινωνικό τομέα στην Οικονομία. Και εκεί, βασική, βεβαίως, γραμμή και πορεία είναι η κοινωνικοποίηση του δημόσιου τομέα. Δεν έχουμε ξεχάσει, ασφαλώς, και τα Εποπτικά Συμβούλια κατά κλάδους, όχι κατά επιχειρήσεις. Αλλά, πρωτεύει να διαμορφώσουμε ένα πρότυπο κοινωνικοποιημένων επιχειρήσεων και οργανισμών του δημόσιου τομέα, που πράγματι, να λειτουργούν αποτελεσματικά. Δηλαδή, οι υπηρεσίες τους να παράγονται με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και τα κριτήριά τους, σε ό,τι μεν αφορά την ελαχιστοποίηση του κόστους, να είναι ιδιωτικο-οικονομικά. Επίσης, θα κριθούν και από την επίτευξη των στόχων που είτε η Πολιτεία, είτε και οι διάφοροι κοινωνικοί φορείς θα διαμορφώσουν στη διαδικασία λειτουργίας αυτών των οργανισμών. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό πρέπει να προωθηθεί, γιατί αυτό είναι κάτι που θα μείνει, αυτή η θεσμική αλλαγή.

Αναμφισβήτητα, οι Συνεταιρισμοί

παίρνουν την ίδια θέση. Ήθελα να πω το εξής: Εγώ εξέτασα σε κάποιο βαθμό τα αναγραφόμενα για τους συνεταιρισμούς. Και θέλω να μιλήσω εντελώς ευθέως απέναντί σας, όπως και ο υπουργός Γεωργίας. Πράγματι, υπάρχουν περιπτώσεις που από άγνοια ή και από άλλα κριτήρια ή κίνητρα, δεν λειτουργήσαν σωστά. Μιλάμε για μικρό αριθμό. Πραγματικά, στο σύνολό του, το συνεταιριστικό κίνημα πήγε καλύτερα, απ' ό,τι εμείς αποδεχόμαστε, γιατί πιστεύω ότι την σκληρότερη κριτική, την κάνουμε εμείς. Την αυτοκριτική την κάνουμε εμείς. Και δημόσια. Αυτός ο θεσμός, πάντως, πρέπει να προωθηθεί. Πιστεύω ότι δεν, πράγματι, αυτή την τετραετία θεμελιώσαμε αυτούς τους θεσμούς και τους κάνουμε αποδοτικούς - και μετρίεται η απόδοση - θα έχουμε προσφέρει κάτι το οποίο δεν πρόκειται να αλλοιωθεί στο μέλλον. Βέβαια, ήδη για τον δημόσιο τομέα μιλήσα. Εκεί επιδεικνύεται - νομίζω - μία σημαντική πρόοδος αυτή την περίοδο την πρώτη Σύνοδο που έρχεται και ολοκληρώνεται πιστεύω σ' αυτή. Έχουμε προβλήματα και δεν λύνονται, όπως όλοι γνωρίζουμε, μόνο με την ψήφιση νόμων, γιατί άμα δεν υπάρχει ο σωστός φορέας, αν δεν υπάρχουν κάποιοι στους κοινωνικούς φορείς, οργάνωση, αν θέλετε με νέες ιδέες, αυτοί οι θεσμοί μπορεί να μαραθύνουν.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Λοιπόν, για τη διοίκηση, για τους νέους θεσμούς βάζω υψηλή προτεραιότητα. Θα με ρωτήσετε για την οικονομία: Τι έχουμε να πούμε; Βεβαίως, είναι το κυρίαρχο θέμα. Και ομολογούμενως, τα μέτρα του Οκτώβρη, ένα χρόνο πριν, ήταν σκληρά μέτρα. Ερωτώμεθα πάντοτε, γιατί όχι να ρωτήσουμε; Και εγώ θα προτιμούσα να πω «κάλλιο αργά παρά ποτέ». Το αργότερο εξηγιέται με πολλούς τρόπους, άλλους αντικειμενικούς, άλλους υποκειμενικούς. Σε κάθε περίπτωση, πάντως το πρόγραμμα της σταθεροποίησης ήταν και είναι ένα σκληρό πρόγραμμα. Τι προσπίκτες έχουμε; Εάν στόχος μας μονάχα θα ήταν η σταθεροποίηση της οικονομίας, δεν θα ήταν το πρόβλημα πολύ σοβαρό. Διότι είσαι σε θέση να σταματήσεις την οικονομική δραστηριότητα ή να την περιορίσεις. Και βέβαια, όταν τα κάνεις αυτά και ο πληθωρισμός και το ισοζύγιο το εμπορικό, όλα αυτά θα φανούν καλύτερα. Αλλά, στόχος μας κυβέρνησης σοσιαλιστικής σαν κι εμάς, δεν μπορεί να είναι η σταθεροποίηση. Η σταθεροποίηση θα είναι μια προϋπόθεση, ένα πρώτο βήμα σ' έναν άλλο στίβο, τον στίβο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Λέω πράγματα που τα διαβάζουμε κάθε μέρα στις εφημερίδες, αλλά δεν βλέπεται. Πράγματι, είμαστε στην Καινή Αγορά ενταγμένοι και τα περιθώρια τα χρονικά που έχουμε για να μην οπισθοχωρήσουμε από το σημερινό μας επίπεδο, αντίθετα, να τα αναπτύξουμε ταχέως. Αυτό σημαίνει μια πανεθνική προσπάθεια για την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων, τόσο μέσα στον τόπο μας, όσο και έξω από τον τόπο μας. Και αυτό δεν είναι, πραγματικά, έργο μόνον του υπουργού Εθνικής Οικονομίας, του υπουργού Οικονομικών, των υπουργών Γεωργίας, Βιομηχανίας κ.λπ. Είναι έργο όλων μας κατ' ανάγκην. Χρειάζεται στράτευση. Πρέπει το κόστος - αν θέλετε - της παραγωγής μας σωστά μετρημένο, να πέφτει χρόνο με το χρόνο. Αλλοίως, δεν μπορούμε να έχουμε ρόδινο μέλλον και θετικές προοπτικές. Γι' αυτό - θάλεγα - σ' αυτόν τον τομέα, θα πρέπει να είμαστε αποφασιστικοί.

Λέμε ότι η ανάπτυξη πρέπει να είναι ο βασικός στόχος που περνάει μέσα ή παράλληλα με τη σταθεροποίηση. Αλλά αυτό σημαίνει τι; Σημαίνει ασφαλώς από πλευράς Δημοσίου ότι στις δημόσιες επιχειρήσεις, στους δημοσίους οργανισμούς - ξαναερχόμαστε σ' αυτό - που είναι μερικές φορές μεγαλύτερες από τα υπουργεία που τις εποπτεύουν, θα πρέπει εκεί να δοθεί η μάχη. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλα ότι, είτε είναι στελέχη αυτών των επιχειρήσεων, είτε είναι απλοί εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις, ότι βασικός τους στόχος και αυτών, θα πρέπει να είναι η μείωση του κόστους παραγωγής, που δεν γίνεται μόνον με απολύσεις, αλλά με βελτίωση της παραγωγικότητας.

Όταν μιλάμε για παραγωγικότητα στην Ελλάδα, συνήθως, την ταυτίζουμε με την εγκατάσταση πιο σύγχρονου τεχνολογικού μηχανισμού. Αυτό είναι σωστό, ασφαλώς. Επενδύσεις τέτοιας μορφής ακριβώς αυτό κάνουν. Όμως, υπάρχει και κάτι το οποίο μπορεί να είναι και σημαντικότερο και το οποίο, κατά τη γνώμη μου, εξηγεί και τις μεγάλες επιτυχίες των Ηνωμένων Πολιτειών, κυρίως στο παρελθόν.

Στον ιδιωτικό τομέα, η αύξηση οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στην οργάνωση της επιχείρησης. Και όταν μιλάω για οργάνωση της επιχείρησης, δεν εννοώ απλώς για ένα οργανόγραμμα, γιατί ο καθένας μας μπορεί να κάτσει κάτω και να φτιάξει ένα οργανόγραμμα. Η αντιμετώπιση, η μείωση του κόστους, από πλευράς του οργανωτικού δικτύου μιας επιχείρησης και ιδιωτικής αν θέλετε, και δημόσιας, αυτό είναι ένα μεγάλο κλειδί. Το πώς πρέπει η επιχείρηση να είναι αποκεντρωμένη πρώτ' απ' όλα, ή το ίδιο ερώτημα βάλε το για μια δημόσια επιχείρηση. Γιατί πρέπει στη ΔΕΗ, ας πούμε, όλες οι αποφάσεις να παίρνονται στην Αθήνα; Γιατί; Πρέπει να σκεφθούμε πάρα πολύ σε βάθος και υπάρχουν ειδικό φυσικό σ' αυτό το θέμα. Τώρα δε, με την τεχνολογία των υπολογιστών, των κομπιούτερς, αυτό γίνεται πολύ πιο εύκολα, αλλά είναι γενικότερα δύσκολο γιατί εμείς ξεκινάμε πολύ πιο εύκολα, αλλά είναι γενικότερα δύσκολο γιατί εμείς ξεκινάμε τώρα και έχουμε ξεκινήσει, όταν όμως άλλοι είναι διάφορα στάδια μπροστά. Λοιπόν, είναι η πληροφορική, αν θέλετε, μέσα στο χώρο της επιχείρησης, της δημόσιας ή ιδιωτικής, κρίσιμο είδος.

Για την οικονομία οι βασικοί μας στόχοι, είναι να ριξουμε τον πληθωρισμό στο 16%, ίσως και λιγότερο, να ριξουμε το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου στο 1,8 και τρίτον, να μειώσουμε το τρέχον έλλειμμα του δημόσιου τομέα, σε σχέση με το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα. Του χρόνου, μπορούμε να μιλήσουμε για παραπέρα περιορισμό.

Επομένως, οι βασικοί στόχοι, θα έχουν ικανοποιηθεί στο μέτρο που μπορείς σ' ένα χρόνο να κάνεις ορισμένα πράγματα, τα οποία βεβαίως, θα συνεχισθούν τό '87.

Εδώ, θα ήθελα να τονίσω το πρόβλημα της ανεργίας. Η ανεργία, βέβαια, δεν αυξάνεται σημαντικά, αλλά είναι σημαντική. Όχι σε σχέση, βέβαια, με άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και εκεί νομίζω, πέρα των γενικότερων μακροοικονομικών μέτρων, παίρνουμε και θα πάρουμε αναγκαστικά και μερικά μικροοικονομικά μέτρα που αφορούν επιχειρήσεις, θα πρέπει να δείξουμε και φαντασία, γιατί είναι πολύ καλύτερα για ένα νέο να κάνει κάτι, παρά να παίρνει μια επιπαγή, ως άνεργος. Είναι για το δικό του ηθικό, πολύ σημαντικό, όχι μόνο για το γενικό καλό και την κοινωνική υπηρεσία την οποία προσφέρει. Και εδώ καλούμε να βρούμε τρόπους και μεθόδους, που μπορούν να αλλάξουν λίγο το κλίμα, έως ότου οι οικονομικές συνθήκες, δηλαδή, η αύξηση της παραγωγής στη χώρα μας επιτρέψει μια απορρόφηση του άνεργου πληθυσμού.

ΕΤΟΣ ΑΙΧΜΗΣ ΤΟ 1987

Το συμπέρασμά μου είναι ότι θα τα βγάλουμε πέρα. Ο χρόνος 1987 είναι και αυτός δύσκολος. Και είναι δύσκολος, κατά κύριο λόγο, για το εξής: Αυτός είναι ο χρόνος που πρέπει να πληρώσουμε για εξώφληση των δανείων εσωτερικού και εξωτερικού, πολύ περισσότερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Είναι ένα έτος αιχμής στα ληξιπρόθεσμα. Και, βεβαίως, γνωρίζω πως τα προβλήματα και γνωρίζουμε πώς θα τα αντιμετωπίσουμε, έτσι ώστε τό '87 - δύσκολο μιν - αλλά να παρουσιάσει μια κάπως ευνοϊκότερη εικόνα από τό '86. Και από εκεί και πέρα, νομίζω, τα πράγματα θα πάνε καλά.

Ο λαός μας έχει δώσει πίστωση χρόνου και γι' αυτό του είμαστε ευγνώμονες. Και νομίζω αν μας την έχει δώσει αυτή την πίστωση χρόνου, είναι γιατί ξέρει ένα πράγμα, το πιο πολύτιμο απ' όλα για μας, ότι δουλεύουμε για το λαό. Δεν δουλεύουμε για συμφέροντα, είτε ξένα, είτε ντόπια, δεν δουλεύουμε για ειδικό συμφέροντα. Ενδιαφερόμαστε για τον τόπο, για την πατρίδα, για τον λαό μας. Το ξέρει. Δεν θέλω να καταργήσω όλες τις κυβερνήσεις του παρελθόντος, αλλά είναι γι' αυτούς τους τους καιρούς - αν θέλετε - μια ειδοποιός διαφορά του ΠΑΣΟΚ από τους άλλους διεκδικητές της εξουσίας στη χώρα μας.

Θα ήθελα πριν κλείσω το οικονομικό θέμα, να πω ότι έχουμε προσφέρει σημαντικότερες δυνατότητες στον οικονομικό τομέα, εδώ και τώρα, να ξεκινήσει κάποια ανάπτυξη. Αλλά, δυστυχώς, αυτά τα οποία ιδιωτικές τομείς επιζητεί να του προσφέρουμε - πριν ξεκινήσει το έργο των επενδύσεων - είναι να καταργήσουμε εκ των προτέρων όλους τους κινδύνους που θα έχει μια επένδυση. Γιατί να την κάνεις εσύ τότε, κύριε, αυτή την επένδυση; Πάμε στο δρόμο, βρισκόμαστε έναν άνθρωπο και του λέμε: Θέλεις να γίνεις επιχειρηματίας; Τους προσφέρουμε πραγματικά δυνατότητες που για μια σοσιαλιστική κυβέρνη-

ΔΗΜ. ΛΟΓΟΣ

7 ΟΚΤ. 1986

αυτό - θα ήταν αντικειμενική κριτική μέσα στο κόμμα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, εδώ προσκρέραμε. Και το μας είναι αυτό: Κύριοι, εσείς η βιομηχανική τάξη - μιλάω για τα ονόματα τα γνωστά - έχετε την ευκαιρία, έχετε την υποστήριξη. Αν όμως δεν έχετε το κέφι, έχετε συνηθίσει να ζείτε με θαλασσοδάνεια, εάν έτσι πάει το πράγμα, θα δημιουργήσουμε εμείς, όχι αυτό που είπα κάποτε και ήταν αντικείμενο κριτικής, «τζάκα», θα δημιουργήσουμε μια νέα τάξη βιομηχάνων, που θα πάρουν τις μεγάλες ευκαιρίες που ανοίγονται και θα χτίσουν μια νέα βιομηχανία στην Ελλάδα, η οποία να μπορεί να επιζήσει. Αυτό είναι ένα μήνυμα.

ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΝ ΝΑΤΟ - ΗΠΑ

Θα ήθελα να πω μερικά λόγια για τα εξωτερικά μας, επιλέγοντας, όμως, εκλεκτικά ορισμένα θέματα, γιατί γνωρίζουμε την εξωτερική πολιτική της χώρας, της κυβέρνησης μας και δεν έχουμε λόγο να την επαναλάβουμε.

Πρέπει να επισημάνω ότι οι ασκήσεις DISPLAY DETERMINATION, αυτού του Σεπτεμβρίου - Οκτώβριου, αποτελούν μία - θα έλεγα - απαράδεκτη από κάθε πλευρά συμπεριφορά του ΝΑΤΟ και των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ. Παραβιάζουν όχι αυτά που παραβίαζαν παλιά, μόνο - δηλαδή τον εθνικό εναέριο χώρο ή το FIR Αθηνών, διοικητικές δηλαδή, αρμοδιότητες - αλλά πραγματικά καταλαμβάνουν τους αεροδιαδρόμους χωρίς καν να μας προσφέρουν εκ των προτέρων πληροφόρηση, με όλες τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει αυτό. Ζητούν από μας, από τις δικές μας Ενοπλες Δυνάμεις να παίρνουμε το Ο.Κ. από το αμερικάνικο αεροπλανοφόρο, για πτήσεις δικές μας. Κάτι που είναι και διεθνώς παράνομο. Πραγματικά, αυτό που καταλύει αυτή την περίοδο, η άσκηση DISPLAY DETERMINATION είναι η διεθνής έννομη τάξη. Και το μήνυμα είναι ότι υπάρχει εδώ ένα κράτος, μια κυβέρνηση που αγωνίζεται για να στεριώσει και αναπτύξει την εθνική μας ανεξαρτησία. Που αγωνίζεται να εγγυηθεί - και εγγυάται σήμερα - την εδαφική ακεραιότητα αυτής της χώρας. Ένα μήνυμα απλό που μπορεί να πάει στο ΝΑΤΟ και στις ΗΠΑ. Λέμε να βελτιώσουμε τις σχέσεις μας. Δεν έχουμε λόγο εμείς να τα βάλουμε με υπερδύναμη. Δεν μπορούμε όμως να προωθούμε βελτίωση των σχέσεων όταν παραβιάζεται κατ' αυτό τον τρόπο, πανηγυρικά, η εθνική κυριαρχία της Ελλάδας στο δικό της χώρο, όταν παραβιάζεται η διεθνής έννομη τάξη στην περιοχή μας. Δεν είμαστε «Μπανανία». Και θα κάνουν μεγάλο λάθος οι σύμμαχοι εάν μας θεωρούν έτσι.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗ ΣΟΣΙΑΛ. ΔΙΕΘΝΗ

Πρέπει, επίσης, να πω ότι είχα ιδιαίτερη ικανοποίηση με τα αποτελέσματα των εκλογών στο συνέδριο του Εργατικού Κόμματος της Αγγλίας. Όπως βαδίζουν τα πράγματα, εάν οι σοσιαλδημοκράτες κερδίζουν την εκλογική μάχη - με τους πράσινους ή όχι, δεν γνωρίζω, δεν μπαίνω σε λεπτομέρειες - εάν κερδίσουν τότε θα υπάρχουν δύο μεγάλες δυνάμεις στην Ευρώπη με ταυτόσημες θέσεις με τις δικές μας. Ταυτόσημες. Τις διαφορετικές συνθήκες θα τις λαμβάνει κανείς υπόψη του φυσικά. Και νομίζω ότι αυτό το μήνυμα έχει αρχίσει να πηγαίνει εκεί που πρέπει να πάει.

Η Ευρώπη συνειδητοποιεί επιτέλους, αυτά τα οποία εζήτησαμε στο περσί μας για 10ετίες. Και επομένως, η προοπτική, τώρα, για κάτι ευρωπαϊκό, για κάτι καινούργιο, είναι πιο κοντά μας. Και πρέπει να πω ότι η συνεργασία μας πια με αυτές τις δυνάμεις, καθίσταται απολύτως αναγκαία. Γι' αυτό εγώ, τουλάχιστον, θα θέσω για πρώτη φορά, στην Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος την πρόταση να συμμετάσχουμε στη Σοσιαλιστική Διεθνή. Το κάνω αυτό γιατί αυτή η Διεθνή, μεθαύριο, θα έχει ακρβώς, εκείνες τις δυνάμεις που μας χρειάζονται.

Δεν το κάναμε μέχρι τώρα. Και δικαίως δεν το κάναμε. Τώρα, όμως, νομίζω ότι είναι σωστό. Θα έρθει στην Κεντρική Επιτροπή και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, γιατί θέλω και τη γνώμη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Εχω ξεκινήσει, ευτυχώς, εππέλους και το αισθάνομαι αυτό, να συναντώμαι τακτικά μέσα σε κάθε εβδομάδα με έναν αριθμό συναδέλφων της κοινοβουλευτικής ομάδας. Μέχρι τώρα είναι κάπου έξι την εβδομάδα, αλλά μπορούμε να το ανεβάσουμε. Αλλά και να το κρατήσουμε έτσι, αυτό σημαίνει ότι έχουμε τη δυνατότητα να ανταλλάξουμε μερικά λόγια. Γιατί όταν μιλάμε εδώ, είτε εσείς, είτε εγώ δεν καλύπτουμε θέματα που καλύ-

πτουν τον άνθρωπο. Είμαστε συνάδελφοι, γίνονται, φυσικά, λάθη με ενδιαφέρει να ξέρω ποια είναι. Με ενδιαφέρει να ξέρω πώς προβληματίζεται ο κάθε συνάδελφος και νομίζω ότι είναι κάτι το πάρα πολύ θετικό για μένα. Εχω, πράγματι, μάθει πράγματα που δεν ήξερα, τις τελευταίες δύο εβδομάδες και αυτό τελείως άσχετα από συνεδριάσεις της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Εκεί εγώ δεν πρόκειται να πω τίποτα, διότι, δυστυχώς, αυτά που είχα πει στο παρελθόν δεν τα έκανα, σε ό,τι αφορά τον αριθμό των συνεδριάσεων της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Αυτή την κριτική την ασκώ πρώτος και καλύτερος, ελπίζω να βελτιώσουμε αυτή την εικόνα.

Θέλω να παρακαλέσω τους βουλευτές, να επιμεινούν στους κοινοβουλευτικούς τομείς εργασίας δηλαδή, όχι απλώς να πηγαίνουν στους ΚΤΕ, εννοώ στο αρμόδιο υπουργείο με υπουργό, υφυπουργούς, γενικά γραμματέα, ειδικό γραμματέα, θέλω αυτή η πίεση πάνω στην κυβέρνηση μας να συνεχιστεί. Δηλαδή πρέπει όλοι οι υπουργοί μας να ξέρουν ότι κάτι δεν περνά και δεν προχωρά, πριν να το ακούσει ή το συζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Τομέας Εργασίας, η αρμόδια επιτροπή την οποία έχουμε. Έχει βελτιωθεί. Πρέπει να πω ότι δεν είναι όπως ήταν πριν. Αυτός όμως είναι ένας θεσμός πάρα πολύ καλός. Είναι μία ευκαιρία, επίσης, και το Κίνημα να ενημερώνεται πιο καλά, αν γίνονται σωστά αυτά τα πράγματα, να ξέρουμε, πραγματικά, τι κάνουμε, γιατί το κάνουμε και να μην αφηνιδιαζόμαστε. Υπάρχει ακόμη πολύς αφηνιδιασμός στις διαδικασίες μας και προτείνω να υπάρξει λιγότερος. Να υπάρξει αυθορμητισμός, αλλά με το «γκέμ» και των διαφόρων συμβουλίων που πρέπει να περάσει ένας νέος νόμος.

Εξάλλου ο πρωθυπουργός αμέσως μετά τη λήξη της συνεδρίασης της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ, έκανε προς τους δημοσιογράφους την παρακάτω δήλωση:

«Ήταν πάρα πολύ ευχάριστη η συνάντηση με τους βουλευτές του Κινήματος. Μιλήσαμε για το τι κάναμε πέρυσι, για το τι πρέπει να κάνουμε σ' αυτή τη Σύνοδο και για τις μεγάλες προτεραιότητες. Οι προτεραιότητες είναι οι θεσμοί, οι οποίοι πρέπει να ριζώσουν και να αναπτυχθούν αποδοτικά, όπως είναι η κοινωνικοποίηση του δημόσιου τομέα, οι συνεταιρισμοί. Δεύτερο, είναι η οικονομία, όπου η μάχη πρέπει να δοθεί για την παραγωγικότητα, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Λεπτομέρειες θα σας πει ο κ. Παπαϊωάννου.

Επίσης, το θέμα της διοίκησης της κρατικής μηχανής, στα πλαίσια της νέας τεχνολογίας της πληροφορικής, πρέπει να γίνει αποδοτικότερη. Καλέσαμε τους βιομηχάνους και πάλι γιατί με όλα αυτά τα μέτρα τα οποία έχουμε πάρει, έπρεπε να βοηθήσουν την ανάπτυξη της ιδιωτικής βιομηχανίας. Και τονίσαμε τούτο: Ας μην περιμένουν ότι θα δώσουμε όσες ευχέρειες πιστωτικές και άλλες ζητούν, ώστε να λήψει κάθε ρίσκο.

Πέραν αυτού, για την οικονομία είπα αυτά τα οποία έχει ήδη πει και ο κ. Σημίτης, ότι ορισμένοι από τους στόχους μας, οι πιο βασικοί πετυχαίνουν μέσα στο 86 και το 87 βλέπουμε βελτίωση.

Λεπτομέρειες πάλι θα σας ανακοινωθούν.

Στην εξωτερική πολιτική, δεν επεξεράθη, αλλά εκεί θα σας τα πει λεπτομερέστερα ο κ. Παπαϊωάννου. Μιλήσω για τις παραβιάσεις και παραβάσεις της άσκησης DISPLAY DETERMINATION και τονίσω κάτι που ίσως δεν έχει τονιστεί, όχι μόνο παραβιάζουν τον εθνικό εναέριο χώρο, αλλά καταργούν τη διεθνή έννομη τάξη. Είναι βαρύτατη κατηγορία και είπα ότι η Ελλάδα δεν είναι «Μπανανία». Αν τους χρειάζεται να τ' ακούσουν ξανά, θα τ' ακούσουν».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για τον ανασχηματισμό κανένα σχέδιο κ. πρόεδρε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν έχω κανένα σχέδιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για την οικονομία, πρέπει να αναμένουμε νέες πρωτοβουλίες μετά τις εκλογές κ. πρόεδρε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Όχι δεν νομίζω. Καμιά νέα πρωτοβουλία.

Ο Κ. ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τη συνεδρίαση της Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ άνοιξε ο γραμματέας του προεδρείου της ομάδας Γιάννης Ριζογιάννης ο οποίος αφού αναφέρθηκε στη συμβολή όλων των βουλευτών του Κινήματος στο σημαντικό έργο της Βουλής κατά την Α' Σύνοδο έκανε ιδιαίτερη μνεία στις ειδικές επιτροπές, που συνεχίζουν το έργο και στη Β' Σύνοδο, όπως είναι η Επιτροπή για το φάκελο της Κύπρου και αναθεώρησης του κανονισμού.

3

ΔΗΜ. ΛΟΓΟΣ

7 ΟΚΤ. 1986